

ADMINISTRAȚIA:
Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 8

INSERTIUNILE:
de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b., de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și inserțiunile suat a se plăti înainte în Arad.

Serisorii nefrancate nu se primesc.

TRIBUNA POPORULUI

România Jună.

...bucureștean „România Jună“, care la acest loc în mai multe rinduri vorbit, a încetat să mai apară, activitate de abia zece luni. Acest comentat în mod neobișnuit către ziarele din regat și de un guvernului maghiar din Buda-pest, că aceste comentarii se referă la Românii din regatul ungar, ținem în amănunt asupra lor.

...într-adevăr nu se poate închipui o luptă mai puțin leală, decât aceea, pe care ziarele bucureștene au dus-o împotriva „României June“. Pe noi acest adevăr nu ne-ar interesa de loc, doar' cel mult din punct de vedere psihologic, dacă lupta aceea s'ar fi dat din motive de politică internă, din cauza frecărilor de partid. Dar' dat fiind, că în discuțiile înfierbântate ne-au tîrît și pe noi, Românii de aici, a trebuit să luăm act de ele, și așa, la timpul său, am întierat procedurile ziarelor bucureștene, care au improșcat atîta noroiu asupra „fraților ghe ghincolo“...

...Confrății din presa bucureșteană, revoltată împotriva „României June“, făceau o operă destructivă, lovindu-ne pe noi și sîmănînd astfel discordie între frați. Dar' opera lor mai era și ridicolă și trasă de pîr, întru cât „România Jună“ nu era un organ al nostru, ci era scris aproape întreg de ziaristi din București, de profesori din București. Dar' chiar presupunînd că redactorii „zecei“ fo, ar fi fost transilvăneni, — cine are dreptul să conteste unui Român calitatea și îndrăptăirea de-a se pronunța în chestiuni privitoare la românism?

...Dar' că n'au fost transilvăneni, o probează atitudinea acestui ziar în chestiuni referitoare la noi, preocupîndu-se îndeosebi de nevoile din regatul român, desigur marș și acelea și potrivite de-a atrage mintea și inima ori-cărui Român.

...Și cu toate astea animositățile și împunsăturile la adresa elementului ardelean s'au continuat și nu ne mai scoteau din calificative fără gust.

...Reflexiile, făcute din incidentul încetării „României June“, și-au atins apoi culmea în direcția aceasta. Eată câteva spicuiri.

De ce n'a putut realiza mai mult din programul său? Răspundem: din motive de tactică greșită; din cauza principiilor reacționare, care se loviau în capete cu toate curentele care stăpînese astăzi; din lipsă de sprigin intelectual și material și în sfîrșit din cauza nealității adversarilor de presă.

Intr-adevăr nu se poate închipui o luptă mai puțin leală, decât aceea, pe care ziarele bucureștene au dus-o împotriva „României June“. Pe noi acest adevăr nu ne-ar interesa de loc, doar' cel mult din punct de vedere psihologic, dacă lupta aceea s'ar fi dat din motive de politică internă, din cauza frecărilor de partid. Dar' dat fiind, că în discuțiile înfierbântate ne-au tîrît și pe noi, Românii de aici, a trebuit să luăm act de ele, și așa, la timpul său, am întierat procedurile ziarelor bucureștene, care au improșcat atîta noroiu asupra „fraților ghe ghincolo“...

Confrății din presa bucureșteană, revoltată împotriva „României June“, făceau o operă destructivă, lovindu-ne pe noi și sîmănînd astfel discordie între frați. Dar' opera lor mai era și ridicolă și trasă de pîr, întru cât „România Jună“ nu era un organ al nostru, ci era scris aproape întreg de ziaristi din București, de profesori din București. Dar' chiar presupunînd că redactorii „zecei“ fo, ar fi fost transilvăneni, — cine are dreptul să conteste unui Român calitatea și îndrăptăirea de-a se pronunța în chestiuni privitoare la românism?

...Dar' că n'au fost transilvăneni, o probează atitudinea acestui ziar în chestiuni referitoare la noi, preocupîndu-se îndeosebi de nevoile din regatul român, desigur marș și acelea și potrivite de-a atrage mintea și inima ori-cărui Român.

...Și cu toate astea animositățile și împunsăturile la adresa elementului ardelean s'au continuat și nu ne mai scoteau din calificative fără gust.

...Reflexiile, făcute din incidentul încetării „României June“, și-au atins apoi culmea în direcția aceasta. Eată câteva spicuiri.

„Epoca“ din 10 Octombrie scrie:
„România Jună“ a încetat erî din viață, atît de jună și de tuberculoasă. Îi punem creștineasca cruce. Serviciul pe care l'a adus „R. J.“ bunului simț public, dispărînd, rescumpără toate păcatele sale. N'ar trebui să facem glume în fața mormîntului abia închis, dar' totuși nu ne putem împiedeca de-a ne gândi la ironical capriciu al soartei, care condamnă pe „Rom. Jună“, această maculatură tricoloră (!!) să servească de protecție levantinelor masline...

„Și acum să vie cotiga serviciului municipal de gunoarie și să ridice cadavrul repozatei! Ear' lamentabilu-i sfîrșit slugească de lecție tuturor celor, care se vor mai încerca să pună monopol pe naționalism“...

Ziarul „Adevărul“ e mai puțin cinic într'un articol al său, intitulat „Fără regrete“, în care acuză „România Jună“, că a făcut din naționalism o „tarabă disgustătoare“.

Caracteristic însă este, că ziarul „Apărarea Națională“, care se pretinde a fi național prin excelență, profită de ocazie a scrie niște zeflemele la adresa noastră.

Eată, în numărul său din 22 Octombrie ce scrie acest organ „național“:

„România Jună“ fu organul tinerilor Ardeleani rimitori să întemeieze un centru cultural politic cu îndrăznețe vedert în perspectiva unei directive noue. Regatul român avea, pare-se, numai decît nevoie de altă orientare, de idei mai proaspete întru propășirea lui. Românii din regat își perdeau, pasă-mi-te, vremea prețioasă certându-se pe cerga lui Nastratin-Hogea, păgubind și viitorul țerii lor și, mai cu seamă, interesele fraților de peste munți. Titlul ziarului era însuș o programă: întinerirea României...“

(Aici apoi spune nește frase de zeflemea fără gust la adresa d-lui A. Popovici. Nota Red.)

„Și cu toate acestea „Rom. Jună“ a jucat fără noroc la jocul acesta de noroc. Nu i-au lipsit nici redactorii vrednici, nici buna primire din partea publicului cetitor, mai ales din partea numeroasei colonii de Românii transcarpații așezați în țară și bucurîndu-se, mai toți de situațiuni bănoase.“

Sfîrșește prin a atribui cauza căderei „României June“ incapacității direcțiunei și cochetării cu partidul junimist.

La acestea apoi mai adaugăm comentariile trimise lui „Pester Loyd“ din partea corespondentului său din București, cu data de 28 Octombrie n., — comentarii, care — lucru curios — seamănă foarte mult în fond cu cele din „Apărarea Națională“. Autorul lor este dl Hans Krauss, omul de încredere al actualului șef de cabinet P. P. Carp. Eată anume ce conțin:

„România Jună“, abia un an dela înființarea ei, și-a încetat apariția din lipsă desevisită de cetitori. Adevărat că ivirea și dispariția de gazete în România, ca și în diferite alte țeri, se întîmplă foarte des, fără-ca în publicitate să se facă mare cas. Dar dispariția „României June“ are o importanță deosebită, pentru-că odată cu ea au fost îngropate pentru veci-vecilor, toate tendințele emigraților români ungureni, de-a dobîndi o influență permanentă asupra vieții publice din România. Sub conducerea cunoscutului fugar politic Popovici Aurel și întemeiată cu concursul celor mai marcantii membri ai ligei, „România Jună“ a cheltuit în timp de 1 an 100.000 lei, fără a pute realiza măcar o parte minimală din nădejile ce la început s'au pus într'însa. Și ce e mai mult, motivul nesuccesului nu se poate căuta în insuficiența jurnalistică a întreprinderii. Dinpotrivă, „România Jună“ atît ca format, cât și ca stil a fost unul dintre cele mai de frunte ziare din București... Dar, din fericire, au trecut acele timpuri în România, când Românii emigrați aici din Transilvania și din Banat se bucurau de favoruri excepționale. Astăzi România are ea însăș școale destule, pentru a-și educa o sucrescență suficientă de funcționari și poate, prin urmare, să renunțe la o imigrare mai departe a Românilor din Ungaria, care aduc cu sine și ura împotriva statului maghiar, pe care tind a o sîmîna pe aici. Și apoi nici mitul despre martiriul politic al naționalităților nemaghiare din țerile de sub coroana Sf-tului Ștefan nu mai atrage, decînd s'a produs convingerea, că în cele mai multe casuri nu e vorba decît de nește „streber“-i politici, care tind la coroana martiriului. Și, deși sentimentul de unitate națională al Românilor de dincoace și de dincolo de Carpați își are legitimitatea sa naturală, totuși el a pierdut cu desevîrsire coloritul seu politic ce-l avea în anii precedenți și care amenința cu tulburare relațiunile amicale dintre România și Ungaria.

„Exuberanta conștiință națională, cum în timpul după anul 1877 ușor se explica, a dispărut de mult, făcînd loc unei con-

ceptiuni calme a datoriilor politice ce încumbă României. Așa că în România de astăzi nu mai există nici un politician serios, care să caute datoriile sale afară de limitele țerii.

„Toate acestea sunt fapte, cari explica pentru-ce Românii imigrați din Ungaria au trebuit să-și părăsească pozițiile lor favorabile și să facă loc Românilor indigeni. Și dispariția „României June“ e o dovadă absolută, că opinia publică din România respinge în modul cel mai categoric pe toți conaționalii imigrați din Ungaria, care ar voi să creieze o directivă în viața publică de aici.“

Decă ar fi să răspundem neserios acestui puhoiu de atacuri, de minciuni și de tendințe meschine, n'am avé decît să arătăm, că ele provin dela neromâni, că sunt scrise de Greci, Evrei, Țigani și de un simbraș al condeiului cum e faimosul Hans Krauss. Evident, că un Român cu mintea întregă și cu inima la loc nu poate păcătui împotriva celor mai elementare noțiuni de românism, cum păcătuiesc cei-ce au scris rîndurile ce cităm mai sus.

Dar chestia e cu mult mai gravă. Ea dovedește, că toate elementele inamice românismului și-au dat mâna ca să submineze buna-înțelegere între frați, conștiința unității noastre naționale.

E la rîndul nostru să opunem rezistență. Să nu ne tulbure înaintea de toate intrigile lor. Să ne strîngem rîndurile elementelor curate naționale. Să cultivăm iubirea de neam și conștiința străbună, că suntem din aceeaș trupină și mergem spre aceeaș idealuri. Și — slavă Domnului — suntem un popor destul de mare, noi Românii de pretutindeni, ca singuri să ne realizăm idealurile noastre, fără ajutorul acelor lăpédături, care se vîră în corpul nostru național.

Un nebun aruncă peatra, zice proverbul, și o sută n'o pot scoate. Cam așa se întîmplă cu propunerea cumișilor Sécui din Trei-Scaune, cari au cerut în congregație revizuirea legii de naționalități, cerînd să se ia naționalităților dreptul de a folosi în acte publice limba lor maternă.

Adresa aceasta a sosit și la congregația din Arad. Kossuthistul local îi și consacră un prim articol elogios și conjură pe patrioți, să primească propunerea Sécuiilor, în care, între altele, se zice:

„Să li-se lase adică naționalităților dreptul de a vorbi cu autoritățile în limba lor, în acte să nu li-se permită însă decît corespondență ungurească“.

Bine că nu cer desființarea absolută a dreptului de a vorbi limba maternă și datoria să știe ori-cine ungurește, că alt-fel vede — Vașul ori Saghedinul!

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:
 Pe un an Cor. 20.—
 Pe 1/2 an „ 10.—
 Pe 1/4 an „ 5.—
 Pe o lună „ 2.—

Pentru România și străinătate:
 Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA
 pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagine, cele 4 pagine ale

foii de zi, plus un adaus popular de 4 pagine.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumit pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima luni.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația
 „TRIBUNEI POPORULUI“

AVIS!

Pentru prăvălia noastră de băcănie căutăm un:

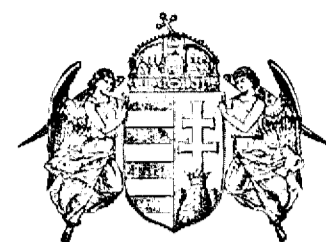
Comis

representabil și cu atestate bune, care e în stare a conduce de sine stătător un despărțământ de detail.
 Reflectăm numai la puteri de primul rang.
 Acei cari sunt necăsătoriți și au cunoștință de limbă, sunt preferiți.
 Ofertele cari trebuie să conțină, pe lângă atestate și fotografie, sunt a se înainta Direcțiunei subsemnate.
 Reflectanții să binevoiască a-și formula și pretensiunile de salariu în ofert.

„Concordia“

societate comercială pe acți în Sibiu.

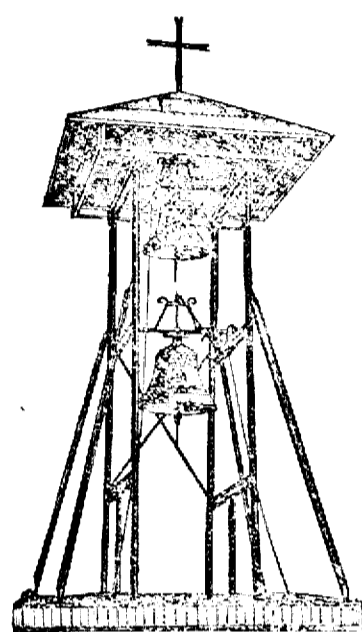
Premiat cu medaliă cea mare milenară la expoziția din Budapesta în 1896

Turnătoră de clopote și de metal
 a lui

Antoniou Novotny

în Timisoara-Fabric

se recomandă spre pregătirea clopotelor noue, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanție pe mai mulți ani, provăzute cu adjuștări de fer bătut, construite spre a le întorcea cu ușurință în ori ce parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea ce sunt mântuite de crepare. — Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu. Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadinstarea clopotelor vechi cu adjuștare de fer bătut — ca și spre turnarea de toace de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

Preț-curanturi ilustrate se trimit la cerere grătuit și franco.

505 7—

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățător; aprobat de Consistor ilustrată cu chărți geografice	—	—70
2.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul	—	1.—
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, —	—	2.—
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, —	—	—80
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, —	—	2.—
6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —	—	4.—
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. —	—	2.50
8.) „Războiul pentru neatârnatăre“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	—	1.20
Prețul „Coroanei“	—	1.60
9.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secu, a născ. Truția —	—	1.—
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, —	—	1.—
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. —	—	3.60
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. —	—	1.60
13.) „Cuvântări bisericești“ — traduse de Ioan Genț. —	—	5.—
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, —	—	1.50
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz —	—	1.20
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățător în Arad. Această literatură conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține și cântece și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

comandă să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spese postale.